

неформальних виробничих кооперативів; безоплатно працюючі члени сім'ї, незалежно від того, працюють вони на підприємствах офіційного чи неформального секторів; самозайняті працівники, що виробляють товари виключно для власного кінцевого споживання домогосподарства.

За даними офіційної статистики, кількість неформально зайнятого населення віком 15–70 років у 2018 році становила 3541,3 тис. осіб, що на 4,2 % менше, ніж у 2017 році (3695,6 тис. осіб). Але, незважаючи на скорочення абсолютної величини неформальної зайнятості, її частка у загальній кількості зайнятого населення залишається достатньо значною – 21,6 %. В структурі неформальної зайнятості 41,5 % складають жінки та 58,5 % – чоловіки, 45,2 % неформально зайняти мешкають у містах, а 54,8 % – у сільській місцевості, за наймом працюють 12,2 %, а 71,9 % – самозайняті. Найбільшого розповсюдження неформальна зайнятість набула у Рівненській області (53 %), найнижчого – у Київській (9,7 %). У галузевому аспекті неформальна зайнятість найсильніше вразила сільське господарство, сферу торгівлі та ремонту автотранспортних засобів, а також промисловість.

Оскільки найважливішими факторами поширення неформальної зайнятості є безробіття та низький рівень оплати праці у офіційному секторі економіки, основними шляхами її подолання має стати створення сприятливих умов для прискорення економічного зростання:

- розширення доступу до кредитних ресурсів;
- стимулювання іноземних інвестицій;
- розробка та реалізація масштабної програми стимулювання створення робочих місць;
- реформування системи оплати праці;
- розробка програми легалізації тіньових капіталів.

Таким чином, методи боротьби з неформальною зайнятістю мусять мати переважно економічний характер. В той же час, не потрібно забувати і про заходи контролю повноти декларування зайнятості з боку Державної служби з питань праці, оскільки неформальна зайнятість має місце і на підприємствах офіційного сектору економіки.

Одержано 25.04.2019

УДК 178.7

Роман Русланович ОРЛОВ,

курсант групи Ф4-102 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат філософських наук, доцент Грищенко Н. В.

СОЦІАЛЬНО-ФІЛОСОФСЬКІ АСПЕКТИ ТЮТЮНОПАЛІННЯ

На початку 15 століття двоє чоловіків із команди Колумба повернулися з ризикованої подорожі вглиб Куби. Мореплавці повідомили про зустріч з аборигенами, в ході якої вони вперше спробували тютюн, який пізніше було

піднесено Колумбу як подарунок. Вони стали першими європейцями, які поклали початок «культури тютюнопаління».

В сучасному суспільстві все більшої популярності набуває думка, що куріння є абсолютно марною тратою грошей і часу. Набагато більшу повагу викликає людина, що не має шкідливих звичок, регулярно займається спортом – таких людей зараз прийнято вважати «ідолами» свого часу. Люди, що палять не замислюються над тим, як нерозривно пов'язаний образ тютюну з нашою культурою.

Куріння несе дуже небезпечні наслідки для людського організму. Основна шкода від куріння припадає на систему дихання, оскільки тютюновий дим проникає туди в першу чергу. Люди не замислюються про наслідки та іноді починають палити, коли в їхньому житті з'являються небажані зміни, стрес або переживають тяжку життєву ситуацію, в якій їм ніхто не може зарадити. При цьому знаходять в палінні розраду, вбачають в ньому якийсь позитивний сенс. Наприклад, на початку 20 століття тютюнопаління не було дуже популярним серед жінок, тому влада Нью-Йорку впровадила широко-масштабну програму, щоб переконати жінок палити тютюн. Пізніше майже кожна жінка почала палити, оскільки побачила в цьому дійстві «свободу»; паління стало візитною карткою сильної, незалежної жінки. Тютюн став своєрідним «помічником» соціальної справедливості, гендерної рівності. Одночасно з цим люди почали вважати тютюнопаління засобом комунікабельності. Багато хто починає палити, щоб «влитися» в компанію, придбати авторитет, затягуючись цигаркою. Якщо за часів Першої та Другої світових воєн куріння і виступало засобом єднання людей, то зараз люди частіше об'єднуються «проти курців», відстоюючи право на чисте довкілля і здоровий спосіб життя. Образ курця з «норми» перетворюється в «відхилення» що, на мій погляд, лише робить його більш привабливим для підлітків, оскільки часто асоціюється з протестом, потребою самовираження, дорослістю.

Для зниження рівня паління можна застосовувати багато різних заходів, однак найбільш дієвим вважаю пропаганду здорового способу життя і створення всіх належних умов для того, щоб люди могли і бажали бути здоровими.

Одержано 17.04.2019

УДК 321.1

Сергій Дмитрович ХАРА,
курсант групи Ф2-102 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат філософських наук, доцент Мошенський О. С.

ФІЛОСОФІЯ ПОЛІТИКИ НІККОЛО МАКІАВЕЛЛІ

В історії людства політика відігравала дуже важливу роль, без неї також неможливо уявити і сучасне суспільство. Багато науковців, філософів, знавців намагалися дати політиці своє визначення та трактували її на свій лад,